

Regeringens proposition till riksdagen med förslag till lag om statlig finansiering till den evangelisk-lutherska kyrkan för vissa samhällsuppgifter

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I propositionen föreslås att det stiftas en lag om statlig finansiering till den evangelisk-lutherska kyrkan för skötseln av vissa samhällsuppgifter. Lagen innehåller samlade bestämmelser om ersättning för kostnaderna för de samhällsuppgifter som evangelisk-lutherska kyrkan ansvarar för, nämligen be-

gravningsväsendet, folkbokföringsuppgifter och bevarandet av kulturhistoriskt betydande byggnader och lösöre. Statlig finansiering är tänkt att ersätta församlingarnas andel av samfundsskatteintäkterna.

Den föreslagna lagen avses träda i kraft den 1 januari 2016.

INNEHÅLL

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL	1
INNEHÅLL	2
ALLMÄN MOTIVERING	3
1 NULÄGE	3
1.1 Lagstiftning och praxis.....	3
<i>Begravningsväsendet</i>	3
<i>Folkbokföringsuppgifter</i>	4
<i>Bevarandet av kulturhistoriskt betydande byggnader och lösöre</i>	5
<i>Övrigt samhällsarbete</i>	5
<i>Skattelagar</i>	6
<i>Kyrkans centralfond</i>	7
1.2 Statligt understöd till religionssamfund i de andra nordiska länderna	7
<i>Sverige</i>	7
<i>Norge</i>	7
<i>Danmark</i>	8
1.3 Bedömning av nuläget	8
<i>Splittrad lagstiftning</i>	8
<i>Problem i samband med samfundsbeskattningen</i>	8
<i>Ökning av kostnaderna</i>	9
2 MÅLSÄTTNING OCH DE VIKTIGASTE FÖRSLAGEN	10
2.1 Målsättning.....	10
2.2 Alternativ för genomförandet.....	10
2.3 De viktigaste förslagen.....	10
3 PROPOSITIONENS KONSEKVENSER	11
<i>Ekonomiska konsekvenser</i>	11
<i>Konsekvenser för församlingarna</i>	11
4 BEREDNINGEN AV PROPOSITIONEN	11
5 SAMBAND MED ANDRA PROPOSITIONER.....	12
DETALJMOTIVERING	13
1 LAGFÖRSLAG	13
2 IKRAFTTRÄDANDE	14
LAGFÖRSLAG	15
Lag om statlig finansiering till evangelisk-lutherska kyrkan för skötseln av vissa samhällsuppgifter	15

ALLMÄN MOTIVERING

1 Nuläge

1.1 Lagstiftning och praxis

Den evangelisk-lutherska kyrkan ansvarar som en del av sin verksamhet för skötseln av vissa samhällsuppgifter. Tre av dessa samhällsuppgifter har föreskrivits för kyrkan genom lag. De samhällsuppgifter som den ska sköta är med stöd av begravningslagen (457/2003), lagen om befolkningsdatasystemet och Befolkningsregistercentralens certifikattjänster (661/2009), lagen om skyddande av byggnadsarvet (498/2010), *nedan byggnadsskyddslagen*, och kyrkolagen (1054/1993) begravningsväsendet, folkbokföringsuppgifter och bevarandet av kulturhistoriskt värdefulla byggnader och värdefullt lösöre.

Begravningsväsendet

De evangelisk-lutherska församlingarnas ställning som huvudman för begravningsplatser grundar sig på begravningslagen. Enligt 3 § i begravningslagen ska församlingarna eller de kyrkliga samfälligheterna inom evangelisk-lutherska kyrkan hålla allmänna begravningsplatser. En församling eller kyrklig samfällighet inom evangelisk-lutherska kyrkan är skyldig att på begäran tillhandahålla gravplats för en avlidne som vid tidpunkten för dödsfallet hade sin hemkommun inom församlingens eller den kyrkliga samfällighetens område. Om den avlidne inte vid sin död hade någon i lagen om hemkommun avsedd hemkommun har den församling eller kyrkliga samfällighet inom evangelisk-lutherska kyrkan inom vars område den avlidne var bosatt vid sin död denna skyldighet. En församling eller kyrklig samfällighet är dessutom skyldig att på begäran tillhandahålla gravplats även för en sådan finsk medborgare som vid sin död var bosatt utomlands och vars sista hemkommun före flyttningen utomlands låg inom församlingens eller den kyrkliga samfällighetens område.

En församling eller kyrklig samfällighet är enligt lag skyldig att på begäran tillhandahålla gravplats på ett avskilt konfessionslöst grav-

område som inte får ligga oskäligt långt från församlingens eller den kyrkliga samfällighetens område. Dessutom svarar församlingarna för hjältegravarna, även om denna skyldighet inte har föreskrivits för dem i lag. De evangelisk-lutherska församlingarna äger den största delen av krematorierna i Finland.

Församlingarna täcker kostnaderna för begravningsväsendet med sina skatteinkomster och med avgifter som tas ut inom begravningsväsendet. Församlingarna får skatteinkomster av den kyrkoskatt som tas ut hos församlingsmedlemmarna samt genom församlingarnas andel av samfundsskatteintäkterna.

Enligt 22 § i begravningslagen bestäms det särskilt om disponibel finansiering för kostnader för hållande av allmänna begravningsplatser. I förarbetena till lagen konstateras det att den finansiering som avses i paragrafen ingår i de evangelisk-lutherska församlingarnas andel av samfundsskatteintäkterna.

Den finansiering som kyrkan får via intäkterna av samfundsskatten har motiverats genom att det från hälsoskyddssynpunkt är en oundgänglig samhällelig uppgift att hålla begravningsplatser och sköta om begravningen och gravsättningen av de avlidna. Det är således i sista hand församlingarna som har ansvaret för att hålla begravningsplatser. När en sådan oundgänglig samhällelig uppgift ges i uppdrag åt församlingarna inom den evangelisk-lutherska kyrkan är det motiverat att staten också sörjer för att församlingarna har ekonomiska förutsättningar att sköta uppdraget.

I förarbetena till begravningslagen konstateras det vidare att församlingarna i fortsättningen dessutom ska erbjuda begravningsverksamhetstjänster enligt samma avgiftsgrunder oberoende om den avlidne var medlem av kyrkan eller inte samt sörja för att hålla särskilda konfessionslösa gravområden. Staten ska således genom lag garantera att det finns finansiering att disponera för hållandet av allmänna begravningsplatser.

Enligt 17 kap. 9 § i kyrkolagen ska församlingarna ta ut avgift för upplåtelse av gravplats och för tjänster som tillhandahålls i samband med gravsättningen. När avgifterna

bestäms ska församlingens kostnader för tillhandahållandet av tjänsterna beaktas. På de avgifter som tas ut inom begravningsväsendet ska förutom 17 kap. 9 § i kyrkolagen dessutom tillämpas vad som bestäms i 6 § i begravningslagen och 17 kap. 5 § i kyrkolagen.

Enligt 6 § i begravningslagen kan en församling eller kyrklig samfällighet ta ut avgifter för upplåtelsen av en gravplats, tjänster i anknytning till gravsättningen och skötseln av graven. Avgifterna får vara högst så stora som produktionskostnaderna för tjänsten i fråga. Grunderna för avgifterna ska vara desamma för alla dem som har rätt att bli gravsatta på församlingens eller den kyrkliga samfällighetens begravningsplats.

Bestämmelser om skötseln av en grav finns i 17 kap. 5 § i kyrkolagen. Enligt den paragrafen ska en grav skötas på ett för begravningsplatsen värdigt sätt. Den som innehar gravrätten svarar för gravskötseln. Kyrkofullmäktige kan dock besluta att på församlingens bekostnad sörja för grundskötseln av de gravar som finns på begravningsplatsen eller på en del av denna. När en sådan avliden vars minne ur församlingens synvinkel ska anses viktigt att vårda har gravsatts på begravningsplatsen, kan kyrkofullmäktige besluta att graven ska skötas på församlingens bekostnad. En församling kan avtala med den som innehar gravrätten om att församlingen för en bestämd tid mot ersättning påtar sig ansvaret för gravskötseln.

I Finland dör årligen i snitt något under 50 000 personer. Enligt Statistikcentralens prognos kommer antalet avlidna att öka med ca 500 personer årligen fram till 2045. Exakta statistiska uppgifter om antalet avlidna som begravts på begravningsplatser som hålls av olika instanser finns inte tillgängliga, men andelen personer som begravts på andra begravningsplatser än de evangelisk-lutherska uppskattas vara ca 1—2 procent. Ökningen av antalet avlidna kommer således att belasta huvudsakligen de evangelisk-lutherska församlingarnas begravningsväsende.

Begravningsväsendets driftskostnader var 2012 ca 117 miljoner euro och kapitalkostnader 17,4 miljoner euro. Kapitalkostnader är kostnaderna för bundet kapital, som består av räntor och kalkylmässiga avskrivningar. Be-

gravningsväsendets intäkter var 2012 ca 21,8 miljoner euro. Begravningsväsendets intäkter 2012 bestod huvudsakligen av de avgifter inom begravningsväsendet som tas ut enligt 6 § i begravningslagen.

Folkbokföringsuppgifter

I lagen om befolkningsdatasystemet och Befolkningsregistercentralens certifikattjänster bestäms det om de myndighetsuppgifter i fråga om folkbokföringen som evangelisk-lutherska kyrkan ansvarar för. Enligt 48 § i den lagen ska den evangelisk-lutherska kyrkans myndigheter på begäran ge intyg, utdrag eller andra motsvarande enstaka skriftliga utredningar på basis av de kyrkliga befolkningsregister med tillhörande handlingar som de förfogar över och som fördes innan lagen om trossamfundens medlemsregister (614/1998) trädde i kraft.

Förutom att församlingarna lämnar ut befolkningsdata tar de också emot vissa registeranteckningar som vidarebefordras till befolkningsdatasystemet. I samband med dop anmäls barnets namn, modersmål och trossamfund och i samband med vigsel till äktenskap anmäls vigseluppgifter och eventuellt byte av efternamn. En församling kan också utföra prövning av äktenskapshinder, om åtminstone den ena av de förlovade är medlem av kyrkan. Dessutom lämnar församlingarna ämnesbetyg för sina medlemmar med användning av befolkningsdatasystemet.

Evangelisk-lutherska kyrkan har 2012 infört ett gemensamt medlemsdatasystem. Uppgifterna i de gamla kyrkböckerna, som ingår i det kyrkliga befolkningsregistret, digitaliseras som bäst och ska integreras i kyrkans nya datasystem. Det är meningen att digitaliseringsarbetet ska slutföras hösten 2015. Införandet av ett gemensamt datasystem förbättrar skötseln av folkbokföringsuppgifterna så att släktutredningar framöver ska kunna beställas hos en enda församling.

Särskilda bestämmelser om finansieringen av kostnaderna för den skötsel av folkbokföringsuppgifter som församlingarna ansvarar för finns inte i lag. Kostnaderna för församlingarnas pastorskanslier och centralregister var 2012 ca 24,7 miljoner euro och intäkterna ca 1,4 miljoner euro. Folkbokföringsuppgif-

ternas andel av kostnaderna var enligt kyrkostyrelsens uppskattning ca 4,6 miljoner euro.

Bevarandet av kulturhistoriskt betydande byggnader och lösöre

I 14 kap. 5 § i kyrkolagen bestäms det om skydd av kyrkliga byggnader. Syftet med skyddet av en kyrklig byggnad är att trygga den kyrkliga byggda kulturmiljön som en del av kulturarvet, värna om dess egenart och särdrag samt främja kulturellt hållbar vård och användning av den.

En kyrklig byggnad som är uppförd före 1917 är skyddad direkt med stöd av lag. Kyrkostyrelsen kan också besluta att en kyrklig byggnad som tagits i bruk senare än detta ska förklaras skyddad, om detta är motiverat med avseende på byggnadshistoria, byggnadskonst, byggnadsteknik eller särskilda miljövärden. Byggnadsskyddet gäller också en byggnads fasta inredning, målningar och konstverk i anslutning till byggnaden samt byggnadens gårdsområde.

De kyrkliga byggnaderna utgör en betydande del av Finlands nationella byggnadsarv. Kyrkor och kapell har uppförts med användande av den bästa sakkunskap och de bästa material som var tillgängliga under den tidsperiod när de uppfördes. Alla utom tre av de knappt 80 medeltida byggnader som har bevarats i Finland är kyrkor.

Antalet sådana kyrkor som avses i kyrkolagen är sammanlagt 796. Det finns 523 kyrkor som har byggts före 1917 och som är skyddade direkt med stöd av lag. Av de 273 kyrkor som har byggts efter 1917 är 44 skyddade genom ett särskilt beslut. Av de historiska kyrkorna är 43 ödekyrkor som inte längre är i stadigvarande användning av en församling.

Största delen av Finlands kulturhistoriskt värdefulla föremål från medeltiden och 1600- och 1700-talet är kyrkliga föremål som ägs, används och sköts av församlingar.

Kostnaderna för att bevara evangelisk-lutherska kyrkans nationella kulturarv är noggrant avgränsade. Kostnader i anslutning till skötseln av kulturarvet orsakas av reparationer som främjar bevarandet av en byggnad samt renoveringar i samband med vilka byggnadens och områdets karakteristiska drag och historiska äkthet bevaras eller i

samband med vilka arbetet utförs med användning av arbetsmetoder som var typiska för den tidpunkt när byggnaden uppfördes och med traditionella byggmaterial som är lämpliga för byggnaden.

I lagen om skyddande av byggnadsarvet (498/2010) och i markanvändnings- och bygglagen (132/1999) finns det bestämmelser om statens skyldighet att ersätta ägaren av en skyddad byggnad. Enligt lagen om skyddande av byggnadsarvet har byggnadsägaren rätt att få full ersättning av staten, om skyddet eller förbudet mot äventyrande av byggnadsarvet medför betydande skada eller olägenhet för ägaren. Enligt 2 § 4 mom. i lagen om skyddande av byggnadsarvet finns det bestämmelser om kyrkliga byggnader i kyrkolagen. Bestämmelsen om tillämpningsområde i 2 § i lagen om skyddande av byggnadsarvet utesluter kyrkliga byggnader ur tillämpningsområdet för den lagen.

Enligt 57 § i markanvändnings- och bygglagen kan i detaljplanen tas in de bestämmelser som behövs för att skydda objekt som avses i lagen om skyddande av byggnadsarvet. Ersättningsskyldigheten gäller dock inte för byggnader som ägs av offentliga samfund.

Evangelisk-lutherska kyrkan har inte möjlighet att med stöd av lagen om skyddande av byggnadsarvet eller markanvändnings- och bygglagen få ersättning av staten för skyddande av kyrkliga byggnader.

Kostnaderna för att bevara församlingarnas kulturarv uppskattades 2012 till sammanlagt ca 22 miljoner euro. Andelen kulturhistoriska investeringar utgjorde 12,5 miljoner euro av de totala kostnaderna, medan kostnaderna för skötseln av egendom var 9,5 miljoner euro. Kulturhistoriskt betydande byggnader och lösöre har uppskattats avkasta sammanlagt ca 0,4 miljoner euro.

Övrigt samhällsarbete

De evangelisk-lutherska församlingarna utövar omfattande serviceverksamhet förutom att de sköter sina lagstadgade samhällsuppgifter. Exempel på sådan verksamhet är diakoni, familjerådgivning och sjukhussjälavård. Församlingarnas verksamhet omfattar dessutom barn- och ungdomsarbete.

Nettokostnaderna för servicearbetet var 2012 sammanlagt 140 miljoner euro och för församlingarnas barn- och ungdomsarbete ca 339 miljoner euro. Församlingarna får inte särskild finansiering av staten för utövandet av social serviceverksamhet och barn- och ungdomsarbetet.

Statens ersättningsskyldighet anses inte utsträcka sig till ersättning av kostnaderna för dessa uppgifter, utan församlingarna sköter uppgifterna med finansiering av medel från kyrkoskatten.

Skattelagar

Bestämmelser om församlingarnas ställning som skattetagare finns för samfundsskattens del i inkomstskattelagen (1535/1992). Enligt 1 § 3 mom. i den lagen ska för samfunds och samfällda förmånens inkomster betalas skatt till staten, kommunen och församlingen. I 12 § i lagen om skatteredovisning (532/1998) bestäms det om hur samfundsskatten ska fördelas mellan skattetagargrupperna. Enligt paragrafen är statens utdelning 69,72 procent, kommunernas utdelning 28,06 procent och församlingarnas utdelning 2,22 procent. De evangelisk-lutherska församlingarnas utdelning av samfundsskatten är 99,92 procent och de ortodoxa församlingarnas utdelning av samfundsskatten 0,08 procent av församlingarnas samfundsskatt.

Den evangelisk-lutherska kyrkans andel av intäkterna av samfundsskatten 2012 var 95,9 miljoner euro, medan den ortodoxa kyrkans andel samma år var ca 100 000 euro.

Innan den gällande inkomstskattelagen trädde i kraft 1993 var samfund skyldiga att betala kyrkoskatt. Detta berodde på att man i fråga om kyrkoskatten ursprungligen inte gjorde någon skillnad mellan fysiska personer och juridiska personer. Man började dock senare motivera bevarandet av samfundens skyldighet att betala kyrkoskatt med att församlingarna i stor utsträckning bidrar till produktionen av vissa samhällstjänster som hela samhället drar nytta av.

Kyrka och stat-kommittén (kommittébetänkande 1977:21), undervisningsministeriets arbetsgrupp kyrka och stat (kommittébetänkande 1982:47) och en kommitté som be-

handlat de ekonomiska relationerna mellan staten och kyrkan (kommittébetänkande 1997:7) har alla hänvisat till denna motivering. Som kyrkans samhällstjänster har särskilt betraktats folkbokföringen, anläggandet och hållandet av begravningsplatser, kulturarbete, diakoniarbete och mångsidig social verksamhet och ungdomsverksamhet samt skötseln av kulturhistoriskt betydande kyrkobyggnader. Staten har ansett dessa uppgifter vara så viktiga ur samhällets synvinkel att finansieringen av dem ska ordnas med medel som också samfunden betalar.

I lagen om skyldighet för medlemmar i evangelisk-lutherska församlingar att betala skatt till församlingen (1013/2012) bestäms det att kyrkoskatt ska betalas till församlingarna. Enligt 1 § i den lagen ska kyrkoskatt betalas utifrån de beskattningsbara inkomsterna vid kommunalbeskattningen av den som är medlem av en församling vid utgången av det år som föregår skatteåret och av dödsboet efter den som avlidit som medlem av en församling. Bestämmelser om kyrkoskatten och befrielse från den finns dessutom i kyrkolagen.

I 15 kap. 2 § i kyrkolagen bestäms det att en församlingsmedlem genom att betala kyrkoskatt ska delta i finansieringen av församlingens, den kyrkliga samfällighetens och kyrkans uppgifter. Med avgifterna täcks stiftens och kyrkans centralförvaltnings utgifter samt kyrkans centralfonds övriga utgifter som det bestäms om i lag. Med kyrkoskatten täcks det belopp som utöver övriga inkomster behövs för att betala utgifterna enligt den budget som kyrkofullmäktige eller gemensamma kyrkofullmäktige godkänner årligen. Kyrkofullmäktige eller gemensamma kyrkofullmäktige beslutar om inkomstskattesatsens storlek med en noggrannhet på 0,05 procentenheter. En medlem av en evangelisk-luthersk församling betalar kyrkoskatt till den församling inom vars område medlemmen betalar skatt i kommunalbeskattningen.

I lagen om Skatteförvaltningen (503/2010) finns det bestämmelser om den andel beskattningskostnader som församlingarna ska betala. Enligt 30 § i den lagen betalas kostnaderna för beskattningen av staten. Dessa kostnader utgörs av de omkostnader för Skatteförvaltningen som anges i den ordinarie

statsbudgeten och som har justerats enligt bokslutet för det föregående året. Vid beräkningen av kostnaderna beaktas även de mervärdesskatteutgifter som ansluter sig till Skatteförvaltningens ovan nämnda utgifter. Enligt paragrafen tar staten av de årliga kostnader som avses ovan ut sammanlagt 30,8 procent av kommunerna, sammanlagt 4,7 procent av den evangelisk-lutherska kyrkans församlingar och 5,9 procent av Folkpensionsanstalten. År 2012 betalade församlingarna ca 20,5 miljoner euro av beskattningskostnaderna. Av ortodoxa kyrkan tas inget belopp av beskattningskostnaderna särskilt ut för uttagning av samfundsskatt.

Kyrkans centralfond

I 22 kap. 6 § i kyrkolagen bestäms det om kyrkans centralfond. Kyrkans centralfond är en separat juridisk person. Den är kyrkans gemensamma fond, vars tillgångar i enlighet med centralfondens budget används för betalning av pensioner och familjepensioner, understöd till församlingar och kyrkliga samfälligheter med svag ekonomi samt för utvecklande av samarbetet mellan församlingarna och av församlingsstrukturen, betalning av de utgifter som stiftet och kyrkans centralförvaltning har, kyrkans gemensamma syften samt för betalning av kyrkans övriga utgifter enligt lag och förbindelser.

Församlingarnas andel av intäkterna av samfundsskatten betalas inte till församlingarna genom kyrkans centralfond, utan den styrs direkt till församlingarnas förfogande. Enligt den paragraf i kyrkolagen där det bestäms om kyrkans centralfond är det för närvarande inte möjligt att genom kyrkans centralfond dela ut andelen av intäkterna av samfundsskatten till församlingarna för skötseln av samhällsuppgifter.

1.2 Statligt understöd till religionssamfund i de andra nordiska länderna

Sverige

Staten understöder religionssamfunds verksamhet ekonomiskt i alla nordiska länder. I de övriga nordiska länderna är kyrkorna eller deras församlingar inte skattetagare när det

gäller samfundsskatten. Däremot får religionssamfunden statsunderstöd i olika former eller så betalas statskyrkornas utgifter delvis med statliga och kommunala medel.

I Sverige sörjer Svenska kyrkans församlingar huvudsakligen för hållandet av allmänna begravningsplatser. Undantag utgörs av städerna Stockholm och Tranås, där kommunen ansvarar för hållandet av begravningsplatser. Begravningsväsendet finansieras med hjälp av en begravningsavgift som tas ut i samband med inkomstbeskattningen och som grundar sig på inkomsterna. Avgiften betalas till församlingen på hemorten eller, när kommunen ansvarar för hållandet av allmänna begravningsplatser, till kommunen.

Intäkterna av begravningsavgiften används till utgifterna för vissa bastjänster inom begravningsväsendet. Dessa tjänster är då avgiftsfria för ett dödsbo. Om den avlidne begravas någon annanstans än på församlingens begravningsplats på sin hemort, betalar församlingen enligt en särskilt bekräftad taxa en ersättning för begravningskostnaderna till den som håller begravningsplatsen.

Sveriges kyrka får en ersättning av staten för skötsel och drift av kulturhistoriskt värdefulla kyrkliga byggnader och värdefullt lösöre. Understödet är för närvarande 460 miljoner kronor (ca 50 miljoner euro). Svenska kyrkan och dess stift beslutar om hur stödet fördelas på församlingarna.

Norge

Verksamheten vid Norges kyrka finansieras huvudsakligen med offentliga budgetmedel. I statsbudgeten har anslag reserverats för anställning av präster, kyrkans central- och regionförvaltning samt bevarandet av domkyrkan, liksom för stödjande av olika kyrkliga organisationer och syften.

I de kommunala budgetarna har anslag reserverats för kyrkans lokalverksamhet och de lokala förvaltningsorganens verksamhet samt för driften av kyrkobyggnaderna. Kommunerna har haft ekonomiskt ansvar för driften av ca 1 600 kyrkor och rekryteringen av ett tillräckligt antal anställda för det kyrkliga arbetet. I Norge tas ingen särskild kyrkoskatt ut.

Danmark

Enligt danska staten är evangelisk-lutherska kyrkan Danmarks folkkyrka, som stöds av staten. Danska kyrkans ekonomi kan indelas i tre delar, varav den första delen utgörs av den lokala ekonomin. I den ingår församlingarnas kyrko-, prästgårds- och begravningsplatsfonder samt prosteriernas fonder. Dessa lokala fonder täcker nästan 77 procent av folkkyrkans alla utgifter. Utgifterna för den lokala ekonomin täcks i första hand med intäkterna av den kyrkoskatt som medlemmarna av kyrkan betalar.

Den andra delen utgörs av centralfondens ekonomi, genom vilken en stor del av folkkyrkans gemensamma utgifter täcks, främst folkkyrkans egen andel av bl.a. lönerna till präster och prostar. Centralfonden får sina inkomster från den s.k. statliga kyrkoskattsandelen, som utgörs av en del av den kyrkoskatt som medlemmarna betalar.

Den tredje delen utgörs av det statsunderstöd som folkkyrkan beviljas och som ingår i statsbudgeten. Med detta understöd täcks i främsta hand löne- och pensionsutgifterna för präster och prostar. År 2012 beviljade staten understöd till kyrkan till ett belopp av ca 798 miljoner kronor (ca 107 miljoner euro). Merparten av understödet användes för löne- och pensionsutgifter för prästerna och prostarna.

1.3 Bedömning av nuläget

Splittrad lagstiftning

Bestämmelser om statens skyldighet att ersätta evangelisk-lutherska kyrkan för skötseln av folkbokföringsuppgifter och kulturhistoriskt värdefulla byggnader och värdefullt lösöre ingår inte i lag. Evangelisk-lutherska kyrkan får inte någon särskild ersättning av staten för skötseln av folkbokföringsuppgifter eller kulturhistoriskt värdefulla byggnader och värdefullt lösöre, utan församlingarnas andel av intäkterna av samfundsskatten har ansetts vara ersättning för skötseln av också dessa samhällsuppgifter.

Bestämmelser om finansieringen av begravningsväsendets kostnader finns i 22 § i begravningslagen. Enligt den paragrafen bestäms det särskilt om finansiering som ska

användas för kostnaderna för hållande av allmänna begravningsplatser. Med den finansiering som avses i paragrafen hänvisas det till församlingarnas andel av intäkterna av samfundsskatten.

I bestämmelserna om samfundsskatt eller i förarbetena till dem nämns det dock inte särskilt för vilka uppgifter församlingarna ska använda sin andel av samfundsskatten. Anteckning om ersättning för kostnaderna för skötseln av de uppgifter som evangelisk-lutherska kyrkan genom lag anvisats finns endast i hänvisningsparagrafen 22 § i begravningslagen.

Av den gällande skattelagstiftningen framgår det inte att den finansiering som församlingarna får via samfundsskatteandelen ska vara ersättning för skötseln av vissa samhällsuppgifter. Med stöd av gällande lagstiftning har församlingarna inte heller skyldighet grundad på lag att använda den finansiering som de får genom samfundsskatteintäkterna för skötseln av de samhällsuppgifter de har enligt lag. I princip kan en församling använda sin andel för hela församlingens verksamhet.

Problem i samband med samfundsbeskattningen

Samfundsskattesatsen har ändrats flera gånger under de senaste tjugo åren. Skattesatsen var ursprungligen 25 procent. Som högst var den 29 procent 2000 och efter det har den sänkts tre gånger. År 2014 är samfundsskattesatsen 20 procent.

Utdelningen av samfundsskatteintäkter till församlingarna inom evangelisk-lutherska kyrkan har också ändrats flera gånger. När intäkterna av samfundsskatten på 1990-talet ökade, minskades utdelningen efterhand. Utdelningen var 1993 ursprungligen 3,36 procent, men fram till 2000 har den minskat till 1,63 procent. Utdelningen har växelvis höjts och sänkts på 2000-talet. År 2014 är utdelningen 2,81 procent, 2015 är den 2,71 procent och från och med 2016 är den 2,22 procent.

De intäkter av samfundsskatten som församlingarna får bestäms utöver samfundsskattesatsen och församlingarnas utdelning dessutom av företagens resultatutveckling

och de skatter företagen årligen betalar i Finland. Intäkterna av samfundsskatten kan årligen variera avsevärt, även om evangelisk-lutherska kyrkans utdelning av samfundsskatten skulle hållas på en jämn nivå.

De evangelisk-lutherska församlingarnas andel av samfundsskatten fördelas mellan församlingarna så att hälften fördelas på samma grunder som kommunernas samfundsskatteandel mellan kommunerna, medan den andra hälften fördelas utifrån kommunens invånarantal. De intäkter av samfundsskatten som församlingarna får bestäms således delvis enligt den samfundsskatt som företagen i regionen betalar och enligt antalet anställda i dessa företag. Därför varierar samfundsskatteintäkternas betydelse för en församlings ekonomi avsevärt i olika församlingar.

Den andel av samfundsskatteintäkterna som församlingarna får är en finansieringsform som är svår att förutspå. Eftersom intäkterna av samfundsskatten betraktas som ersättning av staten för skötseln av lagstadgade samhällsuppgifter, är variationen i finansieringen svår att motivera.

Församlingarnas rätt till en andel av samfundsskatteintäkterna kan också granskas med avseende på religionsfrihet. Det nuvarande samfundsskattesystemet har inte uppfattats kränka religions- och samvetsfriheten bl.a. för att samfund och andra juridiska personer inte har ansetts kunna ha en egen religion. I princip kan endast fysiska personer ha grundläggande fri- och rättigheter. I vissa förhållanden kan dock bestämmelserna om de grundläggande fri- och rättigheterna indirekt också omfatta rättigheterna för en individ bakom den juridiska personen.

De problem som hänger samman med samfundsbeskattningen har konstaterats redan 2002 i en arbetsgrupp under finansministeriets ledning. Finansministeriets arbetsgrupp, som utredde en ersättning av församlingarnas andel av samfundsskatten, (Valtiovarainministeriön työryhmämuistioita 9/2002, på finska) föreslog i sitt betänkande att den andel av samfundsskatten som de evangelisk-lutherska församlingarna får ersätts med ett lagstadgat statsbidragssystem. Syftet med förslaget var att ta fram ett system som för kyrkan är stabilare än en andel av samfunds-

skatteintäkterna och mindre beroende av de ekonomiska konjunkturerna.

Ökning av kostnaderna

Driftskostnaderna inom begravningsväsendet har för de evangelisk-lutherska församlingarna ökat under de senaste åren. Kostnaderna beräknas öka också framöver. År 2012 täckte begravningsväsendets intäkter ca 16,2 procent av kostnaderna. Sammanlagt 112,5 miljoner euro av begravningsväsendets kostnader blev utan täckning.

Till 17 kap. i kyrkolagen fogades 2012 en ny 9 §, som har tillämpats sedan ingången av 2013. Enligt den paragrafen ska församlingarna ta ut avgift för upplåtelse av gravplats och för tjänster som tillhandahålls i samband med gravsättningen, och när avgifterna bestäms ska församlingens kostnader för tillhandahållandet av tjänsterna beaktas. Syftet med ändringen var att jämna ut skillnaderna mellan begravningsväsendets avgifter inom de olika församlingarna och att de avgifter som tas ut bättre än tidigare ska motsvara nivån på skötseln av begravningsplatser och servicekvaliteten.

Statistiska uppgifter över de avgifter som begravningsväsendet har tagit ut 2013 finns ännu inte tillgängliga, och därför kunde effekten av 17 kap. 9 § i kyrkolagen inte beaktas vid beredningen av denna proposition.

Begravningsväsendets kostnader och intäkter inom de evangelisk-lutherska församlingarna 2007–2012, mn euro

År	Kostnader	Intäkter	Nettokostnader
2007	119,2	17,7	101,6
2008	123,0	18,6	104,4
2009	126,0	19,6	106,4
2010	129,3	20,0	109,3
2011	133,8	19,7	114,1
2012	134,3	21,8	112,5

Källa: Kyrkostyrelsen

De begravningsstjänster som församlingarna erbjuder begränsas inte enbart till medlemmarna av den evangelisk-lutherska kyrkan. Församlingarna är skyldiga att betjäna också sådana personer som inte är medlemmar av

den evangelisk-lutherska kyrkan och som inte betalar den kyrkoskatt som grundar sig på medlemskap i kyrkan.

2 Målsättning och de viktigaste förslagen

2.1 Målsättning

Syftet med reformen är att förtydliga den gällande lagstiftningssituationen så att det i lag bestäms om statlig finansiering till den evangelisk-lutherska kyrkan för skötseln av begravningsväsendet, folkbokföringsuppgifter och kulturhistoriskt betydande byggnader och lösöre. Lagen syftar till att uttryckligen knyta den finansiering som staten beviljar kyrkan till skötseln av begravningsväsendet, folkbokföringsuppgifterna och kulturhistoriskt betydande byggnader och lösöre.

Syftet med reformen är dessutom att föreskriva en skälig basnivå på den ersättning som evangelisk-lutherska kyrkan ska få.

2.2 Alternativ för genomförandet

I den promemoria av finansministeriets tjänstemannaarbetsgrupp som utgör grunden för denna proposition föreslogs tre alternativa sätt att ersätta de kostnader som de evangelisk-lutherska församlingarna orsakas av skötseln av de samhällsuppgifterna som de enligt lag har.

Enligt den första modellen ökas den evangelisk-lutherska kyrkans andel av samfundsskatten. De ändringar som gjorts i skattegrunderna kompenseras genom justering av utdelningen. Församlingarnas andel av intäkterna av samfundsskatten är enligt modellen fortfarande beroende av konjunkturerna, men ändringarna i skattegrunderna inverkar inte direkt på skatteintäkterna. I en lösning enligt denna modell är beloppet av andelen av samfundsskatteintäkterna svårt att förutsäga och finansieringens storlek kan minska framöver. I detta alternativ uppnås inte heller syftet att förtydliga lagstiftningen och att uttryckligen inrikta statens ersättning på skötseln av de uppgifter som kyrkan enligt lag har.

Den andra modellen som föreslås för ersättning av kostnaderna är en allmän begravningsavgift. Enligt denna modell avskaffas

församlingarnas samfundsskatteandel. Begravningsavgiften kan tillämpas på två alternativa sätt. Enligt det första alternativet betalar medlemmarna av kyrkan en begravningsavgift som är inbegripen i kyrkoskatten. Övriga personer betalar begravningsavgiften i samband med beskattningen av förvärvsinkomster. Avgiften fastställs på samma grunder som för kyrkoskatten, dvs. en viss skatteprocent tillämpas på den skattepliktiga inkomsten i kommunalbeskattningen. Enligt det andra alternativet ska begravningsavgiften fullständigt skiljas åt från kyrkoskatten, och hos personer bosatta i Finland tas en begravningsavgift i samband med skatteuppbörden ut som står i proportion till inkomsterna och som grundar sig på förvärvs- och kapitalinkomster. I denna modell är statens ersättning endast inriktad på begravningsväsendet.

Enligt den tredje modellen som föreslås betalas finansieringen till evangelisk-lutherska kyrkan via statsbudgeten. Församlingarnas andel av samfundsskatteintäkterna slopas. Enligt detta alternativ avskaffas för de evangelisk-lutherska församlingarna en del av församlingarnas beskattningskostnader, eftersom församlingarna inte längre hör till gruppen av samfundsskattetagare.

2.3 De viktigaste förslagen

I propositionen föreslås det att en ny lag om statlig finansiering till den evangelisk-lutherska kyrkan för skötseln av vissa samhällsuppgifter stiftas. I lagen föreslås det samlade bestämmelser om statlig finansiering för de samhällsuppgifter vars skötsel genom lag har påförts den evangelisk-lutherska kyrkan. Dessa samhällsuppgifter är begravningsväsendet, folkbokföringsuppgifter och bevarandet av kulturhistoriskt värdefulla byggnader och värdefullt lösöre.

Statlig finansiering beviljas enligt förslaget årligen kyrkans centralfond. I kyrkolagen och kyrkoordningen ska det särskilt föreskrivas om hur ersättningen fördelas mellan församlingarna och de kyrkliga samfälligheterna. Avsikten är att en skälig andel av kostnaderna för de samhällsuppgifter som evangelisk-lutherska kyrkan enligt lag har ersätts med den föreslagna ersättningen. Finansieringsbe-

loppet grundar sig på uppskattning och täcker enligt kalkyler baserade på församlingarnas bokföring ca 80 procent av de totala kostnaderna för uppgifterna. Beloppet av den finansiering som beviljas kyrkan föreslås vara bundet till konsumentprisindex.

3 Propositionens konsekvenser

Ekonomiska konsekvenser

Anslaget till evangelisk-lutherska kyrkan för ersättning av kostnaderna för vissa samhällsuppgifter beviljas huvudtiteln Undervisnings- och kulturministeriet. Ersättningsbeloppet föreslås vara 114 miljoner euro 2016. Dessutom minskas de beskattningskostnader som drivs in hos kyrkan med 6 miljoner euro.

Samtidigt ökar statens intäkter från samfundsskatten. Den andel av intäkterna av samfundsskatten som den evangelisk-lutherska kyrkan har fått varierade åren 2007—2012 mellan 95 miljoner euro och 125 miljoner euro. Reformens konsekvenser för statsfinanserna är neutrala.

Reformen minskar konjunkturkänsligheten i församlingarnas ekonomiska ställning. Dessutom blir beloppet av den understöd som församlingarna föreslås få för skötseln av samhällsuppgifter förutsägbart, när ersättningens basnivå bestäms i lag. Reformen klargör den nuvarande situationen också så tillvida att statens ersättning inte längre kommer via beskattningssystemet direkt från företagen till församlingarna.

Lagförslaget är en del av en reform där den andel av samfundsskatten som församlingarna inom den evangelisk-lutherska kyrkan och den ortodoxa kyrkan får slopas. Den evangelisk-lutherska kyrkans andel av samfundsskatteintäkterna föreslås bli ersatt med en lagstadgad finansiering för kyrkans samhällsuppgifter. Religionssamfunden beviljas ett tilläggsanslag på en miljon euro, varav den ortodoxa kyrkan får 87 000 euro, vilket motsvarar medelvärdet av den ortodoxa kyrkans utdelning av samfundsskatteintäkterna under de senaste fem åren.

Reformen klargör det nuvarande skattesystemet, där en del av intäkterna av samfundsskatten riktas till församlingarna.

Konsekvenser för församlingarna

Reformen innebär ändringar i fördelningen av inkomster mellan församlingarna. Ersättningen till församlingarna kan inte fördelas på samma grunder som i fråga om samfundsskatten. De exakta konsekvenserna beror på de noggrannare fördelningsgrunderna, men reformen kan bedömas innebära inkomstöverföringar särskilt från de stora kyrkliga samfälligheterna i huvudstadsregionen till andra församlingar. Statlig finansiering som beviljas kyrkans centralfond förutsätter ändringar av bestämmelserna om centralfonden.

Det finansieringssystem som föreslås säkerställer att den finansiering som staten beviljar kyrkan riktas till skötseln av de samhällsuppgifter som föreskrivits för den evangelisk-lutherska kyrkan genom lag. Församlingarna har med stöd av det nya systemet bättre möjligheter att utveckla sin verksamhet i fråga om skötseln av begravningsväsendet, folkbokföringsuppgifterna och de kulturhistoriskt betydande byggnaderna med lösöre.

4 Beredningen av propositionen

I regeringsprogrammet för statsminister Jyrki Katainens regering nämns målet att utreda en ersättning för de åtaganden som församlingarnas samhällsuppgifter medför. För genomförande av regeringsprogrammet tillsattes en tjänstemannaarbetsgrupp ledd av finansministeriet för att reda ut de finländska evangelisk-lutherska och ortodoxa församlingarnas och andra religionssamfunds samhällsuppgifter och de kostnader dessa medför samt att ta fram alternativa sätt för staten att delta i täckandet av kostnaderna. Utredningen gjordes som finansministeriets och undervisnings- och kulturministeriets interna tjänstemannaarbete. Sakkunniga i arbetsgruppen var företrädare för den evangelisk-lutherska och den ortodoxa kyrkan. En arbetsgruppspromemoria om frågan färdigställdes i oktober 2013.

Reformen om ersättande av församlingarnas andel av samfundsskatten genom en lagstadgad finansiering har i sin helhet behandlats i finanspolitiska ministerutskottet i mars 2013. Finanspolitiska ministerutskottet god-

kände på sitt möte att undervisnings- och kulturministeriet bereder ett lagutkast om församlingarnas lagstadgade statsunderstöd och att finansministeriet bereder en lagändring genom vilken församlingarnas samfundsskatteandel slopas, i det fall att även kyrkan förordar reformen.

Utlåtande om arbetsgruppspromemorian och utkastet till proposition begärdes av den evangelisk-lutherska kyrkan, den ortodoxa kyrkan och de största registrerade religions-samfunden.

De flesta remissinstanser förhöll sig positiva till propositionen. Några religionssamfund ansåg dock att alla religionssamfund bör få en lagstadgad ersättning för de kostnader som deras samhällsuppgifter orsakar.

I det utlåtande som den evangelisk-lutherska kyrkans kyrkomöte lämnade fäste man uppmärksamhet vid bl.a. att ersättningen enligt utkastet ska betalas i form av statsunderstöd och att bestämmelserna i statsunderstödslagen (688/2001) ska tillämpas på understödet, trots att bestämmelser om ersättningens användningsändamål och belopp föreskrivs direkt i lag och beviljandet av ersättningen inte är underkastad behovsprövning. Propositionen har till följd av utlåtandet ändrats så att statsunderstödslagen inte till någon del ska tillämpas på ersättningen. Eftersom ändringen förutsatte omfattande ändringar av lagutkastet, begärde undervisnings- och kulturministeriet ytterligare utlåtanden om det

av finansministeriet och kyrkostyrelsen. Dessa instanser hade ingenting att anmärka på i propositionen.

Propositionen har beretts vid undervisnings- och kulturministeriet i samarbete med finansministeriet.

5 Samband med andra propositioner

Den föreslagna lagen, som gäller ersättning av den evangelisk-lutherska kyrkans kostnader för vissa samhällsuppgifter, är en del av en reform som syftar till att slopa församlingarnas andel av samfundsskatteintäkterna och ersätta den med statlig finansiering. Lagförslaget hänger samman med en regeringsproposition som är under beredning och som gäller ett förslag till lagar om ändring av inkomstskattelagen, av lagen om skatteredovisning och av 30 och 31 § i lagen om Skatteförvaltningen. I den proposition föreslås det att de evangelisk-lutherska församlingarnas samfundsskatteandel slopas och att beloppet av de beskattningskostnader som drivs in hos den evangelisk-lutherska kyrkan sänks med ca 6 miljoner euro. I samband med reformen beviljas religionssamfund ett tilläggsanslag på en miljon euro, varav 87 000 euro betalas till den ortodoxa kyrkan. Reformen förutsätter ändringar i kyrkolagen, och en proposition om detta lämnades i oktober 2014 till kyrkomötet.

DETALJMOTIVERING

1 Lagförslag

1 §. Enligt paragrafen beviljar undervisnings- och kulturministeriet evangelisk-lutherska kyrkan årligen finansiering för de uppgifter som den enligt lag har och som omfattar begravningsväsendet, folkbokföring och bevarandet av kulturhistoriskt värdefulla byggnader och värdefullt lösöre. De samhällsuppgifter vars kostnader ska ersättas anvisas den evangelisk-lutherska kyrkan i 3, 4 och 5 § i begravningslagen, 48 § i lagen om befolkningsdatasystemet och Befolkningsregistercentralens certifikattjänster, 2 § i lagen om skyddande av byggnadsarvet och 14 kap. 5 § i kyrkolagen.

Bestämmelser om beloppet av den statliga finansieringen föreskrivs enligt förslaget direkt i lagen, och därför motsvarar denna form av finansiering inte det statsunderstöd som avses i statsunderstödslagen. Enligt 3 § 3 mom. 1 punkten i statsunderstödslagen ska som sådant statsunderstöd som avses i statsunderstödslagen inte betraktas stöd, ersättningar eller andra förmåner, om rätten till dem baserar sig på lag och grunden för bestämmandet av det belopp som ska beviljas anges detaljerat i lag.

Finansieringen är inte formellt öronmärkt för användning för att täcka kostnaderna för de samhällsuppgifter som avses i paragrafen, men kalkylerna över dessa kostnader har legat till grund för prövningen av beloppet.

Den föreslagna finansieringen är en stabilare inkomstkälla än samfundsskatten för församlingarna och mindre beroende av ekonomiska konjunkturer eller av näringslivet i regionen. Att finansieringen är grundad på den inkomst som samfunden beskattas för har ansetts vara problematiskt, och därför grundar sig finansieringen i det föreslagna finansieringssystemet inte längre på samfundsskattintäkterna.

Av den föreslagna lagstiftningen framgår det tydligt vilka av kyrkans samhällsuppgifter som staten finansierar. Den föreslagna ändringen klarlägger den nuvarande situationen, där intäkterna av samfundsskatten i lagstiftningen inte tydligt riktas till skötseln av

de uppgifter som föreskrivits för kyrkan genom lag.

2 §. I paragrafen bestäms det finansieringsbelopp som ska beviljas den evangelisk-lutherska kyrkan. Basnivån på finansieringen är 114 miljoner euro 2016. Utöver detta ska beskattningskostnaderna för församlingarna i den evangelisk-lutherska kyrkan sänkas med ca 6 miljoner euro, eftersom församlingarna inte längre är skattetagare i fråga om samfundsskatten. Begravningsväsendet, folkbokföringsuppgifterna och bevarandet av kulturhistoriskt värdefulla byggnader och värdefullt lösöre är viktiga samhällsuppgifter för både kyrkan och staten. Ersättningsbeloppet, som täcker ca 80 procent av kostnaderna för skötseln av de lagstadgade uppgifterna, kan anses vara en skälig ersättning för kostnaderna för de samhällsuppgifter som den evangelisk-lutherska kyrkan sköter. Finansieringen är bunden till konsumentprisindex, som beskriver prisutvecklingen för de varor och tjänster som hushållen i Finland köper.

Regleringen av ersättningsbeloppen i euro är exceptionell, men den är betydande med tanke på förhållandet mellan kyrka och stat. Om det sker betydande förändringar i fördelningen av kostnader mellan staten och kyrkan, ska ersättningsbeloppet omprövas. I det fallet tillämpas bestämmelserna i 2 kap. 2 § 3 mom. i kyrkolagen.

3 §. I 1 mom. finns det bestämmelser om utbetalningen av statlig finansiering. Finansieringen betalas till kyrkans centralfond. Kyrkans centralfond är kyrkans gemensamma fond vars medel används till bl.a. pensioner, stödjande av församlingar och samfälligheter samt till utgifter för stiftens och kyrkans centralförvaltning. Finansieringen betalas en gång per månad i lika stora poster, eftersom kostnaderna för samhällsuppgifterna kan bedömas vara relativt jämnt spridda över hela året.

Enligt paragrafens 2 mom. ska närmare bestämmelser om fördelningen av den statliga finansieringen till församlingarna och samfälligheterna föreskrivas särskilt. Den evangelisk-lutherska kyrkans samhällsuppgifter sköts huvudsakligen inom församlingarna och samfälligheterna. För närvarande betalas

den evangelisk-lutherska kyrkans andel av samfundsskatteintäkterna direkt till församlingarna. Avsikten är därför att kyrkans centralfond huvudsakligen fördelar den statliga finansieringen mellan församlingarna och samfälligheterna med beaktande av hur kostnaderna för skötseln av samhällsuppgifterna fördelas mellan församlingarna. De kostnader som samhällsuppgifterna orsakar kyrkans centralfond uppkommer till följd av att centralfonden sörjer för kyrkans gemensamma medlemsregister, enhetligheten i informationsförvaltningen samt datasäkerheten och den elektroniska arkiveringen.

Avsikten är att bestämmelser om fördelningen av finansieringen mellan församlingarna och samfälligheterna ska föreskrivas i kyrkolagen och med stöd av den i kyrkoordningen.

4 §. I paragrafen bestäms det om kyrkans centralfonds skyldighet att lämna undervisnings- och kulturministeriet de uppgifter som behövs för uppföljningen av kostnaderna för

de samhällsuppgifter som avses i 1 §. Det är med tanke på den statliga finansieringens samhälleliga godtagbarhet nödvändigt att utvecklingen av kostnaderna för de samhällsuppgifter som ligger till grund för finansieringen följs systematiskt. Finansieringen är emellertid inte formellt öronmärkt för uppgifterna enligt 1 § och inriktningen av kostnader för samhällsuppgifterna grundar sig delvis på uppskattning. Därför är skyldigheten att lämna uppgifter inte avsedd att vara lika detaljerad som t.ex. när det gäller statsunderstöd enligt statsunderstödslagen.

5 §. Lagen föreslås träda i kraft den 1 januari 2016.

2 Ikraftträdande

Lagen föreslås träda i kraft den 1 januari 2016.

Med stöd av vad som anförts ovan föreläggs riksdagen följande lagförslag:

*Lagförslag***Lag****om statlig finansiering till evangelisk-lutherska kyrkan för skötseln av vissa samhällsuppgifter**

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 §

Undervisnings- och kulturministeriet beviljar årligen evangelisk-lutherska kyrkan finansiering för kyrkans lagstadgade uppgifter i anslutning till begravningsväsendet, folkbokföringen och bevarandet av kulturhistoriskt värdefulla byggnader och värdefullt lössöre.

2 §

Finansieringsbeloppet uppgår 2016 till 114 miljoner euro.

Finansieringsbeloppet höjs årligen med ett belopp som motsvarar förändringen i den allmänna prisnivån enligt konsumentprisindex.

3 §

Finansieringen betalas till kyrkans centralfond en gång i månaden i lika stora poster.

Bestämmelser om hur kyrkans centralfond fördelar finansieringen mellan församlingarna och samfälligheterna föreskrivs särskilt.

4 §

Kyrkans centralfond ska lämna undervisnings- och kulturministeriet den information som ministeriet bestämmer och som behövs för uppföljningen av kostnaderna för de uppgifter som avses i 1 §.

5 §

Denna lag träder i kraft den 20 .

Helsingfors den 20 november 2014

Statsministerns ställföreträdare, finansminister

ANTTI RINNE

Inrikesminister *Päivi Räsänen*